

NACIONALNA AKTIVNOST:

3. strokovna razprava »Mikrodokazila – razvoj, izzivi in priložnosti v poklicnem in strokovnem izobraževanju«

ZAPISNIK

Datum: 26. september 2025

Kraj: Center RS za poklicno izobraževanje (CPI), Kajuhova ulica 32U, 1000 Ljubljana

Organizacija srečanja: Šolski center Novo mesto

Udeleženci: 23 udeležencev: predstavniki CPI, predstavniki šol, gospodarstva, ministrstev in agencij (lista prisotnosti)

3. strokovna razprava »Mikrodokazila – razvoj, izzivi in priložnosti v poklicnem in strokovnem izobraževanju«.

Na dogodku smo izmenjali poglede na aktualne razvojne pobude ter odprta vprašanja glede sistemske ureditve mikrodokazil v Sloveniji. Posebna pozornost je bila namenjena vprašanjem kakovosti, umeščanja v kvalifikacijske okvire ter povezovanja s potrebami trga dela.

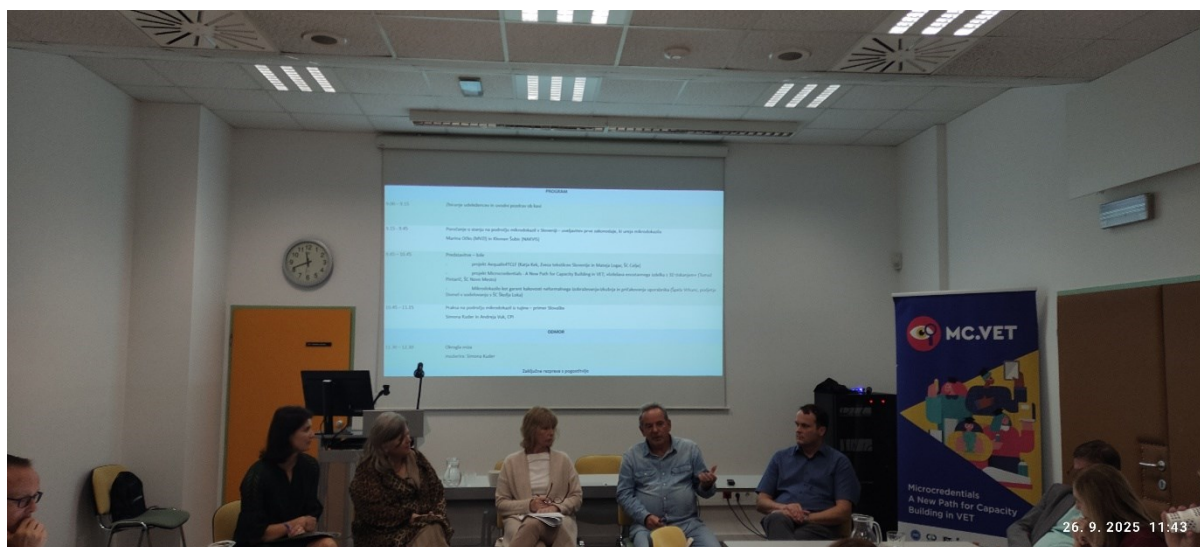
Uvodoma so bile predstavljene zakonske novosti na področju visokega šolstva (Marina Očko), kjer je institut mikrodokazil prvič sistemsko urejen. V tem okviru so bili pojasnjeni postopki akreditacije krajših usposabljanj, vodenje evidenc in umeščanje listin v elektronski sistem eVŠ. S tem je visoko šolstvo postalo prvi podsistem v Sloveniji, ki je pravno uredil mikrodokazila, kot javno listino, vezano na kreditne točke ECTS in notranje sisteme zagotavljanja kakovosti (Klemen Šubic).

Tomaž Pintarič (ŠC Novo mesto – projekt MC.VET) je predstavil kratki program »[Izdelava enostavnega izdelka s 3D tiskanjem](#)«. Gre za konkreten primer, kjer je šola (v okviru projekta MC.VET) razvila program usposabljanja, ga ovrednotila s kreditno točko in oblikovala potrdilo o mikrodokazilu, ki vključuje opis učnih izidov ter digitalno značko. Program je zasnovan v skladu z evropskimi priporočili, temelji na kombinaciji spletnega in praktičnega dela ter uvaja notranji sistem zagotavljanja kakovosti na ravni šole. Predstavitev je pokazala, da so šole zmožne hitro razviti vsebinsko relevantne programe in jih nadgraditi z mehanizmi priznavanja kompetenc.

Zaključki razprave v okrogli mizi

V razpravi so se oblikovala nekatera skupna stališča in priporočila za nadaljnji razvoj mikrodokazil v Sloveniji. Izvajalci krajših programov si želijo jasnega formalnega okvira, ki bi omogočal akreditacijo programov ter določal obliko in vsebino javne listine mikrodokazila. **Kot pomembna rešitev se je pokazala vzpostavitev enotnega registra mikrodokazil za vse ravni izobraževanja in enotne vstopne točke za uporabnike, kar bi povečalo preglednost in dostopnost sistema.**

Razprava je odprla vprašanje vstopnih pogojev za vključitev v programe – kdaj so ti potrebni in kdaj bi bilo ustrezneje zagotoviti odprt dostop. Poudarjena je bila potreba po jasnem zapisovanju učnih izidov in spoštovanju načel evropskega pristopa, ki temelji na transparentnosti in verodostojnosti. Posebej je bilo izpostavljeno vprašanje določanja ravni po SOK in EOK, kjer so mnenja različna. Nekateri vidijo v umeščanju prednost za večjo preglednost in zaupanje v sistem, drugi pa opozarjajo, da bi to lahko zmanjšalo prožnost in inovativnost, ki je ključna prednost mikrodokazil.

Na področju kakovosti so se udeleženci strinjali, da bi morale biti določene rešitve enotne na nacionalni in sistemski ravni, zlasti akreditacijski postopki in register. **Hkrati pa bi bilo zagotavljanje kakovosti smiselno urediti tudi na ravni izvajalcev, prek notranjih sistemov samoevalvacije in sprotne evalvacije programov.**

Razprava se je dotaknila tudi vprašanja, kdo so pravzaprav lahko izvajalci mikrodokazil. Ni povsem jasno, ali je to omejeno zgolj na akreditirane izobraževalne ustanove ali pa bi lahko izvajalci postale tudi druge organizacije, kot so zbornice, podjetniška združenja ali podjetja. Potrebno je jasno opredeliti pogoje, pod katerimi lahko mikrodokazila izvaja organizacija, ki ni formalno akreditirana izobraževalna ustanova. V razpravi je bilo izpostavljeno tudi stališče, da pristojnost za izvajanje mikrodokazil na tem nivoju ne bi smela biti avtomatično vezana zgolj na akreditacijo za izvajanje rednih programov, temveč bi bilo treba dodatno preverjati tudi specifično zmožnost posameznega izvajalca za pripravo in izvedbo mikrodokazil.

Odprto ostaja vprašanje, ali in kako mikrodokazila vključiti v Slovensko ogrodje kvalifikacij. K temu je bilo s strani CPI in Ministrstva za vzgojo in izobraževanje dodano pojasnilo, da bodo v ta namen v prihodnjih mesecih stekle aktivnosti načrtovanja in kasneje izvedba ponovne evalvacije delovanja Slovenskega ogrodja kvalifikacij, skupaj z dodatno preučitvijo možnosti preoblikovanja stebra

dodatnih kvalifikacij. Poleg tega je bila naročena ekspertiza o nadaljnjem razvoju SOK, načrtovano pa je tudi pilotno testiranje mikrodokazil na področju poklicnega in strokovnega izobraževanja, ki bo služilo kot podlaga za nadaljnje odločitve o njihovi umestitvi v sistem.

Sklepno je bilo mogoče ugotoviti, da so mikrodokazila dragocen dopolnilni mehanizem obstoječih kvalifikacij, ki lahko pomembno prispevajo k večji fleksibilnosti, odzivnosti in povezovanju izobraževanja s trgom dela, vendar pa za njihovo širšo uveljavitev v Sloveniji potrebujemo premišljeno sistemsko ureditev, ki bo usklajevala prožnost z zagotovitvijo kakovosti in zaupanja.

Tomaž Pintarič